

اثربخشی درمان پذیرش و تعهد بر انعطاف‌پذیری روانی و تنظیم هیجان و سازگاری روان در افراد

دارای لکنت زبان

هما انصاری^۱

۱. دکترای مشاوره خانواده، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران، (نویسنده مسئول)

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره سوم، شماره بیست و ششم، آذرماه ۱۳۹۷، صفحات ۸۳-۹۸

چکیده

لکنت یکی از بیماری‌های بحث‌برانگیز و یک اختلال گفتاری چندوجهی روانی حرکتی است که در جریان طبیعی گفتار فرد روی می‌دهد و همراه با تغییرات رفتاری، شناختی و نگرشی است. هدف پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی درمان پذیرش و تعهد بر انعطاف‌پذیری روانی و تنظیم هیجان و سازگاری روان در افراد دارای لکنت بود. بدین منظور از میان مراجعه‌کننده به مراکز گفتاردرمانی ۳۰ نفر به صورت در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش و گواه تقسیم شدند. هر دو گروه قبل و بعد از شرکت در جلسات آموزشی و ۶ ماه بعد از آن، از نظر میزان پریشانی و گفتار نامناسب مورد آزمون قرار گرفتند. گروه آزمایش در ۱۲ جلسه درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد شرکت کردند ولی گروه گواه هیچ‌گونه آموزشی دریافت نکرد. داده‌ها از طریق تحلیل کواریانس واریانس با استفاده از نرم‌افزار SPSS-22 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج تحلیل کواریانس داده‌ها نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد برافزایش بهبود گفتار بیماران مبتلا به لکنت زبان مؤثر است؛ بنابراین می‌توان با استفاده از این شیوه در کاهش پریشانی و گفتار نادرست این بیماران کمک کرد و از گسترش پریشانی و گفتار نامتناسب و نامفهوم آن‌ها کاست.

کلمات کلیدی: درمان پذیرش و تعهد، انعطاف‌پذیری و تنظیم هیجان، سازگاری روان.